

אמרה, איני בכך. ואף על גב שאני אליך כך, הביאני המלך חדריו, אני בעלוי וחביבות למלך העליון, בלי שחות.

שהרי הביאני חדריו, באיזה מקום? באות ה', שהרי ההתפשטות של מעלה, סוד המלך העליון, היא האות ה"א. ואותו שנקנס אליו, אני היא. ומשום כך אני בתשבת רבה ובעלוי נכבד, אף על גב שאני בשחות אליך.

ואני לא חוששת אלא להיות אליך בשחות, ואמה שתשלט עלי. ועל זה, אף על גב שאהיה יותר בשחות אליך, אני וצבאותי נגילה ונשמחה בך. שמחה ורצון יש לנו להיות אצלך ולא להפרד ממך, שהרי כל השמחה והרצון אינם אלא בך, שהרי אין שמחה ורצון לאשה אלא עם בעלה, ולא באמה ואביה. הביאני המלך חדריו, ולא קבלתי שמחה ורצון אלא בך.

הביאני המלך חדריו - אלו הם חדריו גן עדן. ואם תאמר, חדריו גן עדן היא גן עדן, והיא אומרת כך? אלא אותם חדרים שגן עדן נזון מהם ונקרא בהם.

החדר הראשון, י"ה, זה חדר, וחדר עליון שאין בו מראה ולא גון כלל, אלא כמו שנצבע לפי שעה במדידת הניצוץ הקשה, וחוזר עולה לאין סוף, בסתר שגונז.

החדר הראשון הזה, כשעולה המדה, עובר הצבע של הגון ונטמן, ולא נראה בו גון כלל. אז בארבעה צדדים, נראים בסתר ונכסים בגלוי ארבע אותיות, והם: אהיה (אשר אהיה).

ושכיבת תחותיה, אמרת לאו אנא בכך, ואף על גב דאנא לגבך הכי, הביאני המלך חדריו, אנא בעילויה וחביבו לגבי מלפא עילאה, בלא שחותא.

דהא הביאני חדריו. באן אתר, באת ה', דהא אתפשטותא דלעילא, רזא דמלפא עילאה, את ה"א איהו. והוא דעאל לגביה, אנא איהי. ובגין כך, אנא בתושבתא סגיי, ובעילויה יקירא, אף על גב דאנא בשחותא לגבך.

ואנא לא חיישנא, אלא למהוי גבך בשחותא. ואת דתשלוט עלי. ועל דא, אף על גב דאהא יתיר בשחותא לגבך, אנא וחיילי נגילה ונשמחה בך, חדווא ורעוא אית לן למהוי לגבך, ולא לאתפרשא מינך, דהא כל חדווא ורעוא לאו איהי אלא בך, דהא לית חדווא ורעו לאתתא אלא בבעלה, ולא באימא ואביה. הביאני המלך חדריו, ולא קבילנא חדווא ורעו אלא בך.

הביאני המלך חדריו, אלין אינון חדריו גן עדן. ואם תאמר חדריו גן עדן, איהי גן עדן, ואיהי אמרת הכי. אלא, אינון חדרים דגן עדן אתזנת מנייהו, ואתקרי בהו.

חדרא קדמאה, י"ה, דא חדרא, ואידרא עילאה דלית ביה חיזו, ולא גוון כלל, אלא כמא דאצטבע לפום שעתא במדידו דבוצינא דקרדינותא, והדר סלקא לאין סוף, בסתירו דגניז.

האי חדרא קדמאה כד סלקא משחתא, אתעברא צביעו דגוונא ואתטמר, ולא אתחזי ביה גוון כלל. כדין בארבע סטרין, אתחזיין בטמירו, ואתפסיין באתגליא, ארבע אתוון, אינון: אהי"ה (אשר אהיה).

על מה אתקרי הכי דזמין לאתגלייא מגו ריחא דעלה. ובגין דעד לא אתמליאת לאנהרא לתתא, אתקרי אהי"ה.

וסימנא דא שירותא דנבואה דמשה, דעד פאן לא נפקת סיהרא מכפויה, לאתנהרא מגו שמשא. וכיון דסיהרא הות פחשוכא, עד פען שמשא לא נהיר לגבה, ואידרא עילאה דא לא אתגלייא לאנהרא, דהא ההוא ריחא עילאה, סלקא לגו סתימא דכל סתימין, דלא אתידע פלל, וכדין אהי"ה.

וכר תב לאתריה, פדין קיימא ודאי לאנהרא לכוולא, וכדין אשר, אהיה, דהא כדין אתתקנו לאתמלייא, מגו שביל חד דקיק, (דף פ"ב ע"ב) דעיל ביה בסתימו. ועם כל דא, בשמהן אליו, עד פען לא אתגלייא לאנהרא בוצינין. לבתר אהיה תליתאה, דהא זמינת לאתגלייא, ולאפשטא נהורין לכל סטר, ודא איהו אהי"ה, הא אנא זמין לאתגלייא.

ודא תליתאה, תיקונא דשופר לאפקא קלא. וכיון דנפק ההוא קלא בתקיפו דשירותא דקלא, נפיק בתוקפא דההוא דתקע ליה, ההוא שירותא דקלא איקרי יהו"ה. בגין דההוא תוקפא דשירותא תב לאתריה, ולא (אתגלייא) כשאר שמהן. לבתר כד אתפשט קלא בפשיטו דנייחא, פדין איקרי יהו"ה, שמא דאתגלייא.

הכא רזא דרזין, לידעי חכמתא עילאה. וזעירין אינון (דידעין) שמא דא. ואף על גב דהא אוקימנא ברזא דאתוון, והכי איהו. אבל נקודי וטעמי, קבלה למשה מסיני, באורח סתים, לחפימי לבא.

ורזא דא, (שמות לא ו) ובלב כל חכם לב נתתי חכמה. דהא מרזא דנקודי ותנועעי

על מה נקרא פך? שעתיד להתגלות מתוך הריח שעליה. ומשום שטרם התמלאה להאיר למטה, נקראת אהי"ה.

וכיון זה ראשית נבואת משה, שעד פאן לא יצאה הלכנה מכפויה להיות מוארת מתוך השמש. וכיון שהלכנה היתה פחשכה, עד עכשו השמש לא מאיר לה, והחדר העליון הזה לא התגלה להאיר, שהרי אותו ריח עליון עולה לתוך נסתר כל הנסתרים, שאין נודע פלל, ואז אהי"ה.

וכששב למקומו, אזי ודאי עומד להאיר לכל, ואז אשר אהיה, שהרי אז התתקנו להתמלא מתוך שביל דק אחד שנכנס בו בסתר. ועם כל זה, בשמות הללו, עד עכשו לא התגלה להאיר המנורות.

אחר כך אהיה השלישי, שהרי עתידה להתגלות ולהפשיט אורות לכל צד, וזהו אהי"ה, הריני עתיד להתגלות.

וזה השלישי, תקון השופר להוציא קול. וכיון שיצא אותו הקול בחזק של ראשית הקול, יוצא בתקף של אותו שתקע אותו. אותו ראשית הקול נקרא יהו"ה, משום שאותו החזק של הראשית שב למקומו, ולא (התגלה) כשאר השמות. אחר כך כשהתפשט הקול בהתפשטות של מנוחה, אז נקרא יהו"ה, השם שהתגלה.

כאן סוד הסודות לידעי חכמה העליונה, ומעטים הם (שיודעים) שם זה. ואף על גב שהרי בארנו בסוד האותיות, וכך הוא. אבל נקודות וטעמים קבלה למשה מסיני, בדרך נסתר, לחכמי הלב. וזה סוד (שמות לא) ובלב כל חכם לב נתתי חכמה. שהרי מסוד

הַנְּקֻדוֹת וְהַתְּנוּעוֹת שֶׁל הַטְּעָמִים
הָיוּ יוֹדְעִים לְהַאִיר הַצִּיּוּרִים
שֶׁלְמַעֲלָה. שְׁהַרֵי הַנְּקֻדוֹת שֶׁל
הָאוֹתִיּוֹת מְאִירִים (מִתְּנַהֲגִים) בָּהֶם
הָיוּ יוֹדְעִים, וּבִסּוּד שְׁלֵהֶם הָיוּ
יוֹדְעִים וּמְכִירִים לְקַיֵּם אוֹתוֹ
הַצִּיּוּר בִּסּוּד עֲלִיוֹן.

מִשּׁוּם שֶׁכּוֹנֵה וְרָצוֹן צָרִיף לְכָל
אוֹתָם הַמַּעֲשִׂים וְהַצִּיּוּרִים
הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁל מַעֲלָה, וְהֵם הָיוּ
יוֹדְעִים מִתּוֹךְ סוּד הַצִּיּוּר שֶׁל
הַנְּקֻדוֹת לְשֵׁים רָצוֹן וְלֵב בְּכָל
מַעֲשֵׂה וּמַעֲשֵׂה.

כִּי אוֹתָם צִיּוּרֵי הַמִּשְׁכָּן לֹא הָיוּ
אֶלָּא סוּד הָאוֹתִיּוֹת הַקְּטָנוֹת,
מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ אוֹתִיּוֹת עֲלִיוֹנוֹת
גְּדוּלוֹת, וַיֵּשׁ אוֹתִיּוֹת קְטָנוֹת
דְּקוֹת. הָאוֹתִיּוֹת הַקְּטָנוֹת הַדְּקוֹת
הָיוּ מַעֲשֵׂה הַמִּשְׁכָּן. הָאוֹתִיּוֹת
הָעֲלִיוֹנוֹת הַגְּדוּלוֹת - מַעֲשֵׂה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל בֵּית רֵאשׁוֹן, וְאֵלוֹ
לֹא נַעֲשׂוּ לְהַתְקַדֵּשׁ לְמַעֲלָה אֶלָּא
בַּצִּיּוּר הַגָּדוֹל.

שְׁפֹרד הַנְּקֻדוֹת שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת
הַדְּקוֹת הֵן מִצַּד הַשְּׂמָאל,
וְהַנְּקֻדוֹת שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת
הַגְּדוּלוֹת הֵן מִצַּד הַיָּמִין. וְאֵלוֹ
כְּמוֹ אֵלוֹ נִשְׁכַּחוּ מִהָעוֹלָם, רַק
שָׁבְאוּ חֲכָמִים, שֶׁקָּבְלוּ אֶת אוֹר
הַחֲכָמָה מִהֶרָאשׁוֹנִים, וּבְאֵרוֹ
אוֹתָם עַל הָאוֹתִיּוֹת, לְנִסְע
הָאוֹתִיּוֹת מִסְעֵיהֶם בְּשִׁבְלָם. וְעַל
כֵּן עֲבוּדַת הַמִּשְׁכָּן וְעֲבוּדַת בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ, בַּצִּיּוּר שֶׁל הַנְּקֻדוֹת הָיוּ
שְׁלֵמִים בְּרָצוֹן וּבְכּוֹנֵה.

תְּנוּעוֹת הַטְּעָמִים קָמוּ כְּלָן עַל יַד
מֹשֶׁה. וְעַל כֵּן (שְׁמוֹת לט) וַיְבִיאוּ אֶת
הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה, שֶׁהוּא הָעֶמֶד
הַכֹּל בִּסּוּד שְׁלֵהֶם.

בַּתְּנוּעוֹת שֶׁל הַטְּעָמִים, יֵשׁ בָּהֶן
תְּנוּעוֹת בִּסּוּד שְׁלֵמָה, לְהַנְהִיג
וּלְקַיֵּם אֶת מַעֲשֵׂה הַמִּשְׁכָּן. וַיֵּשׁ
בָּהֶן תְּנוּעוֹת בִּסּוּד שְׁלֵמָה, לְהַנְהִיג וּלְקַיֵּם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

דְּטַעְמֵי, הוּוּ יְדַעִין לְאַנְהָרָא צִיּוּרִין דְּלַעֲיִלָּא.
דְּהָא נְקוּדֵי דְאַתְוּוֹן מִתְּנַהֲרָן (מִתְּנַהֲרָן) בְּהוּ הוּוּ
יְדַעִין, וּבְרָזָא דִּילְהוֹן הוּוּ יְדַעִין וְאַשְׁתְּמוּדְעָן
לְקַיֵּמָא הֵהוּא צִיּוּרָא בְּרָזָא עֵילָאָה.

בְּגִין דְּכּוֹנֵה וְרַעוּתָא אִיצְטְרִיף לְכָל אִינוּן
עוֹבְדִין וְצִיּוּרִין עֵילָאִין דְּלַעֲיִלָּא. וְאִינוּן
הוּוּ יְדַעִי מְגוּ רָזָא דְצִיּוּרָא דְנְקוּדֵי, לְשׁוּוּאָה
רַעוּתָא וְלִפְאָ בְּכָל עוֹבְדָא וְעוֹבְדָא.

כִּי אִינוּן צִיּוּרִין דְּמִשְׁפָּנָא, לֹא הוּוֹן אֶלָּא רָזָא
דְּאַתְוּוֹן דְּקִיקִין. בְּגִין דְּאִית אַתְוּוֹן עֵילָאִין
רְבִרְבִין, וְאִית אַתְוּוֹן זְעִירִין דְּקִיקִין. אַתְוּוֹן
זְעִירִין דְּקִיקִין, אִינוּן עוֹבְדָא דְּמִשְׁפָּנָא. אַתְוּוֹן
עֵילָאִין רְבִרְבִין, עוֹבְדָא דְּבֵי מְקַדְשָׁא דְּבֵית
רֵאשׁוֹן, וְהֵנִי לֹא אַתְעַבִּידוּ לְאַתְקַדְשָׁא לַעֲיִלָּא,
אֶלָּא בַּצִּיּוּרָא דָּא.

דְּרָזָא דְנְקוּדֵי דְאַתְוּוֹן דְּקִיקִין, אִינוּן מִסְטְרָא
דְּשְׂמָאָלָא. וְנְקוּדֵי דְאַתְוּוֹן עֵילָאִין
רְבִרְבִין, אִינוּן מִסְטְרָא דְיָמִינָא. וְאֵלִין פְּגוּוֹנָא
דְּאֵלִין אַתְנַשִּׁי מַעֲלָמָא, בַּר דְּאֵתוּ חֲפִימֵי,
דְּקָבִילוּ נְהִירוֹ דְּחֲכָמָתָא מְקַדְמָאִי, וְאַקִּימוּ לוֹן
עַל אַתְוּוֹן, לְנַטְלָא אַתְוּוֹן מִטְּלַנְהוֹן בְּגִינְיָהוּ.
וְעַל דָּא עֲבִידְתָּא דְּמִשְׁפָּנָא, וְעֲבִידְתָּא דְּבֵי
מְקַדְשָׁא, בַּצִּיּוּרָא נְקוּדֵי הוּוּ שְׁלֵמִין בְּרַעוּתָא
וּכּוֹנֵה.

תְּנוּעֵי דְטַעְמֵי קָיִימוּ כּוֹלָא עַל יְדָא דְמֹשֶׁה.
וְעַל דָּא, (שם לט לג) וַיְבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל
מֹשֶׁה, דְּאִיהוּ קָיִים כּוֹלָא בְּרָזָא דְלְהוֹן.

בַּתְּנוּעֵי דְטַעְמֵי, אִית בְּהוּ תְנוּעֵי בְרָזָא דְלְתַתָּא,
לְאַנְהָגָא וּלְקַיֵּמָא עוֹבְדָא דְּמִשְׁפָּנָא.
וְאִית בְּהוּ תְנוּעֵי בְרָזָא דְּלַעֲיִלָּא, לְאַנְהָגָא
וּלְקַיֵּמָא עוֹבְדָא דְּבֵי מְקַדְשָׁא.